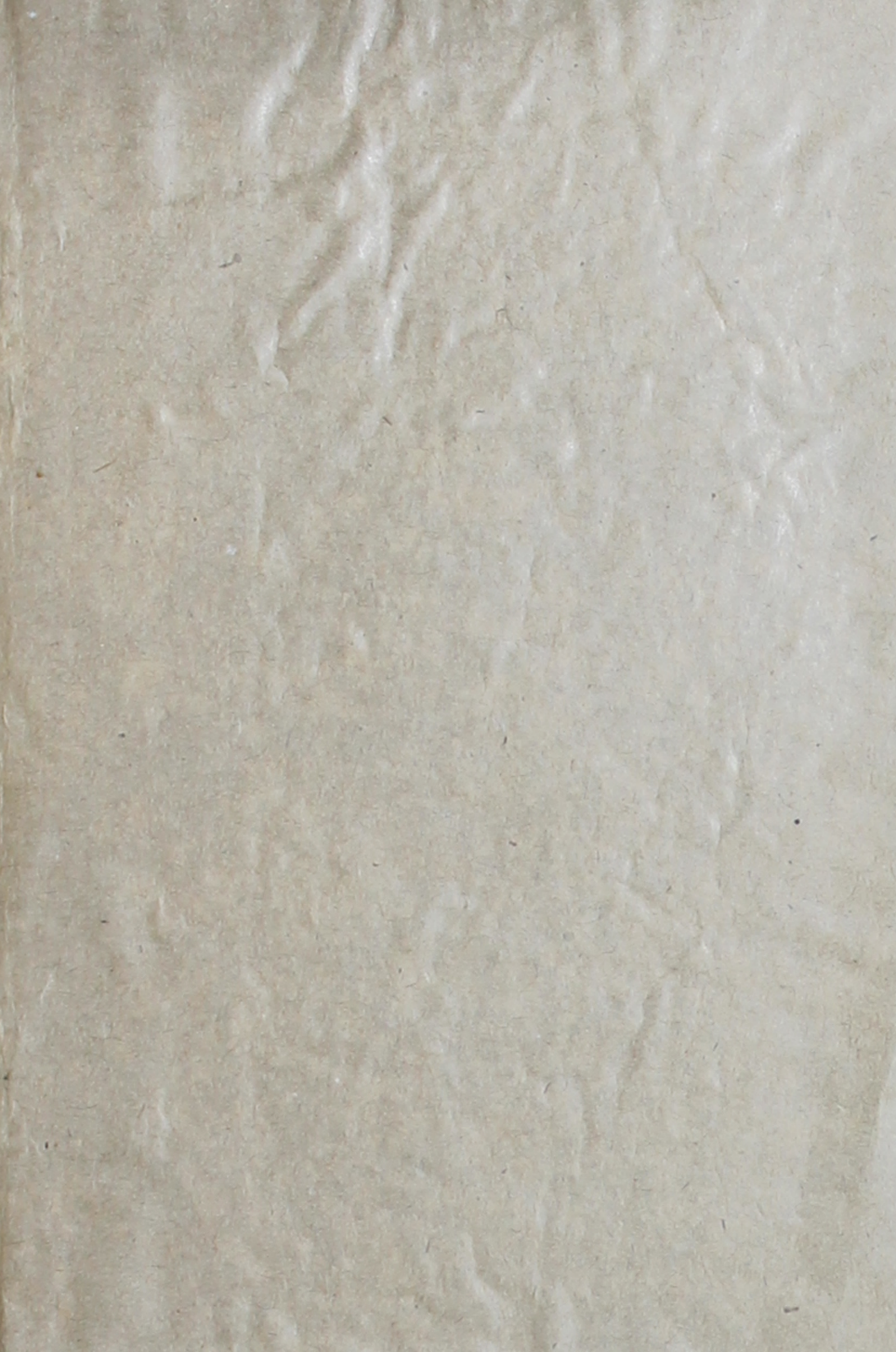

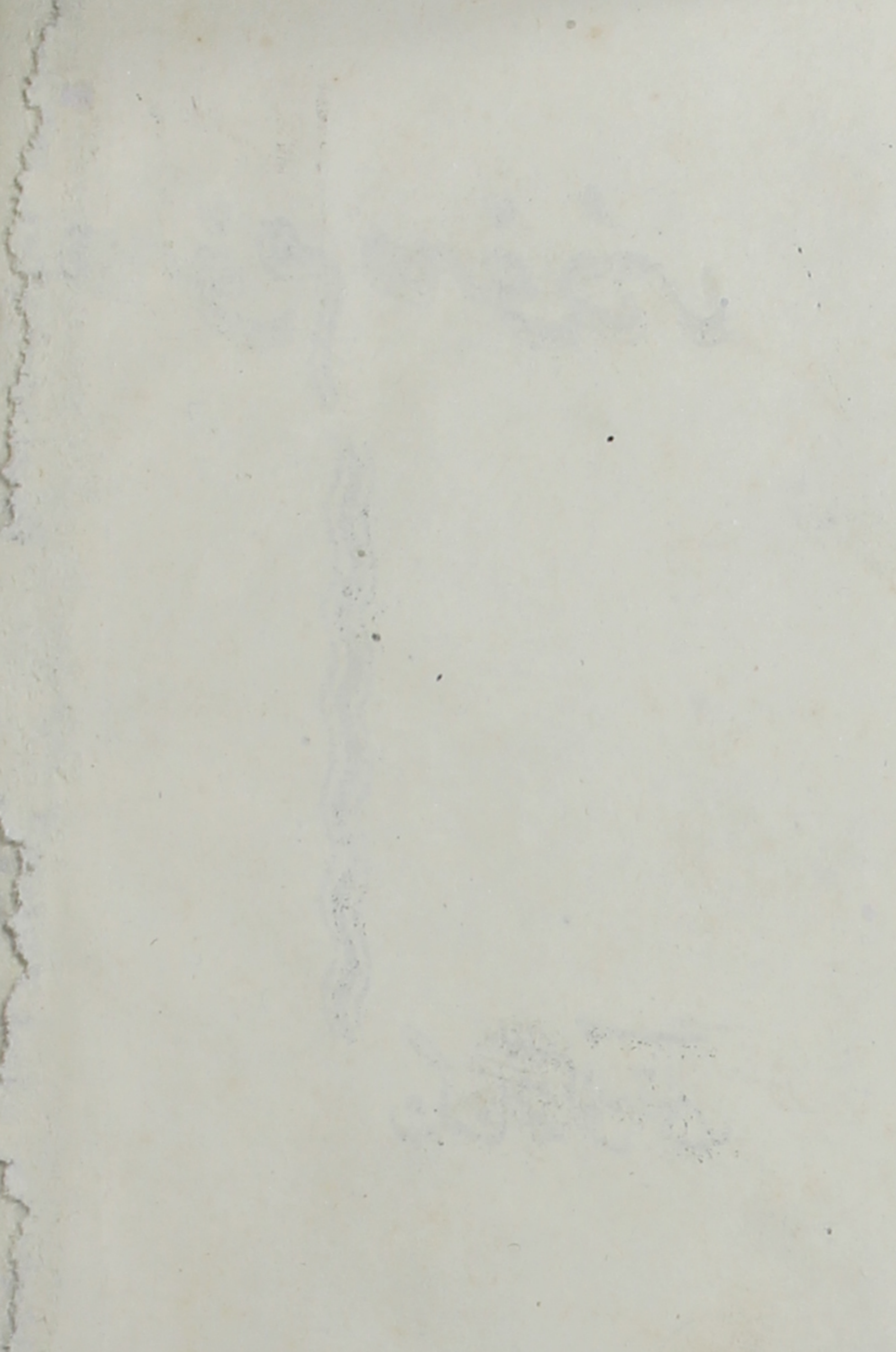
8377

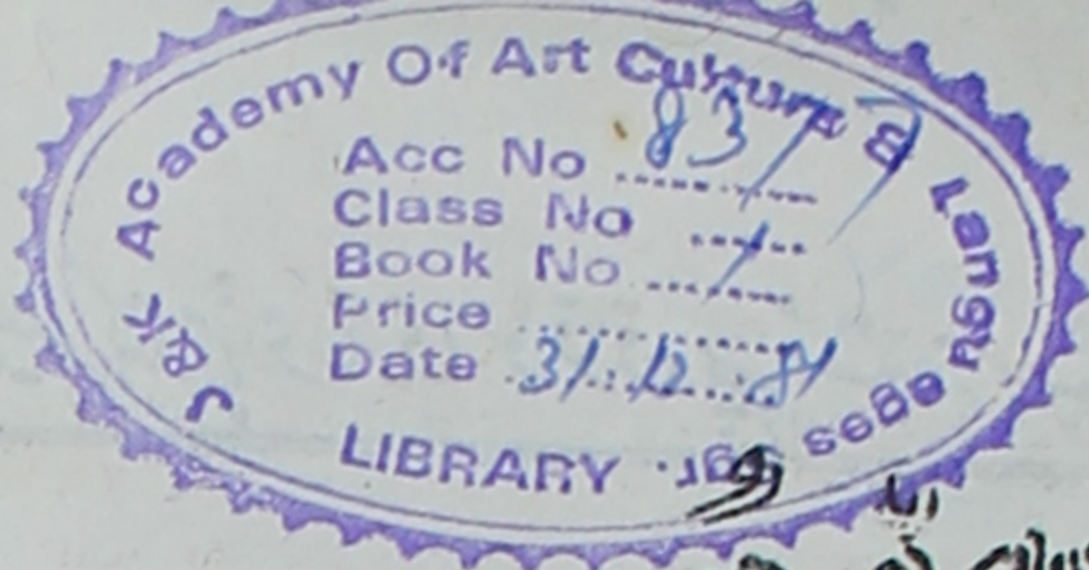

معمودم معمودم

روگه نامه کوفتور

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

روکناخته کوستور
بطنه پور - سولپور کشمیر

[سینہ کتابیہ ساری حقوق چھ مصنفہ سیدنا و محفوظ]

ناو	"سوہ مسووی"
مصنف	روگناختہ کوستور
سنہ	۱۹۷۵ء
تعداد	پانترہ ہتھ (۵۰۰)
مول	نور روپیہ
چھاپ خانہ	نیوکشمپر پریس بری نگر
کاتب	پرتهوی ناتھ (سکایل)

میون تہ ماہ

پرتھ انسان چہ تہ ماہ او یا اکہ رنگو یا بیہ
 رنگو۔ مے چہ باسان اکس لکھارس تہ چہ لوڈ تہ ماہ نہ
 میانی جذبات، میانی خیال تہ میون تہ میون گوڑھ
 کانہ پرتھ ناؤن تہ تہ میون۔ وچین تہ سمجھن۔ یہ نہ ماہ
 ہتھ چہ سہ واریہ طریقہ استیال کران۔ یڈوے
 یہ تہ ماہ اُمس پو پو گونہ یہ چہ کسہ ساتہ جو نو پچ
 لے رطان تہ واریہ پو طریقہ پتھ نہران۔

بہ تہ چہ چس اکھ انسان مے روڈ تہ ماہ نہ
 میون خیال، میانی جذبات میون اوڈ پو کھ تہ میون
 وچین تہ پرکھن گوڑھ میانین انسان لکھ تہ واتن۔
 یا تہ دیت نہ وقتہ کھو موکلو ساتھ یا تہ تگن گری نہ
 زانہ موجب دوت نہ میون خیال یا لکھن باقی
 انسان تام تہ میانی تمہن تہ روٹ مو نو تاک رنگ
 مے کر پتھن خیالین ہنر سو سبرن کلچرل اکا دمی حوالہ
 اکہ وری تہ دو کیمہ وری یہ کو تہ ہنر طریقہ موجب

اُتھ نظر ثانی کر تھ کیتھ امدادی رقم اُمہ کہ چھاپہ خاں
 منظور کرن۔ سہ تہ تھ سائے بیلیہ پائٹر گنہ اوس قیقن منتر
 ہر سپد لومت۔ اُمہ پیتھ لیج زبردس کھولہ کھول
 میا لیس جو لولس تہ میا لیس چندس۔ آخر کار سپد
 جو لولہ گرازاہ پار کرن سستی، گرا روب داپہ سستی
 تہ گاہے اور چہ لیورچہ کھچہ و سنیہ سستی کامیاب تہ
 "مسس سوڈر" کتابہ پیتھ یہ دویم کتاب "سوڈم سوڈر"
 لیج تھندین اتھن منتر۔

میانین خیالین چھ بڑو نہ تہ "مسس سوڈر" کتابہ
 رنگ میا نو ر فیقو تہ رت کا بچن والیو قدر کر تھ
 میانی حوصلہ افزائی کر تھ۔ از تہ چھم نی و وسید
 نہ شاید سپد قد پے تہ "سوڈم سوڈر" بیکہ ناو
 میانی ناو ر فیقن تہ رت کا بچن والین انشس
 لولہ تہ مایہ سان بڑو نہ تہ اُمی سستی مالگہ مے
 تہ سوڈرس تار۔

نیچہ کتابہ چھاپ کر لیس شریو ر فیقو تہ

دوستو ميانى حوصله افزاىي كړنه مې ساعه ديت
تهنه حصي بې سېها شكر گزاره

كوستور

فهرست

شمار غزل یا نظم ناو / گویش و شمار صفحه نمبر

۱	غزل	کيا پستاهتم و چاهتم ۱۱
۲	نظم	سوچيه منتر نهری نه کشته ۱۳
۳	غزل	هے سمسارن رت زو چال ۱۷
۴	نظم	ایتراف ۲۰
۵	غزل	ووه نر گیه میانی واری ۲۳
۶	نظم	راون تیوکل ۲۵
۷	غزل	سنة کھوتہ سون چیم داغ ۲۶
۸	نظم	مالے ۲۸
۹	غزل	شراب چیم باکتل ۳۰
۱۰	نظم	رنگر ۳۲
۱۱	غزل	نمط چیم یہ عالم ۳۴
۱۲	نظم	نرو ۳۶
۱۳	غزل	زده گشتن سپنس ۳۷
۱۴	نظم	وق ۳۹
۱۵	غزل	خون گو ارزان ۴۰

فہرست

صفحہ نمبر	ناو / گورڈنیک شمار	غزل / نظم	شمار
۴۳	پھنور	نظم	۱۶
۴۶	کنہ کنہ بیہ نا.....	غزل	۱۷
۴۹	“ ۹ ”	نظم	۱۸
۵۲	مبیلہ لوک سوزا.....	غزل	۱۹
۵۴	عالمہ آب	نظم	۲۰
۵۷	واو رنگا ہش.....	غزل	۲۱
۶۰	ہاوس	نظم	۲۲
۶۳	مے تہ گیارہ پاران.....	غزل	۲۳
۶۶	تھیل	نظم	۲۴
۶۹	واو گرائن منہر چہ.....	غزل	۲۵
۷۲	سورے موٹ	نظم	۲۶
۷۵	وہ ند کس ناکس.....	غزل	۲۷
۷۷	شہید	نظم	۲۸
۷۹	مے تہ گو و ہر ارمان سورس.....	غزل	۲۹
۸۱	تروپ	نظم	۳۰

فهرست

شماره غزل / نظم ناو / گوډنیک شماره صفحه نمبر

۲۱	غزل	ماه روخو پیزه آووتون	۸۶
۲۲	نظم	شطر	۸۸
۲۳	غزل	یه کس چور کلین باغ کمن	۸۹
۲۴	نظم	دیدار	۹۱
۲۵	غزل	گه زده له یاون کورنم یارن	۹۲
۲۶	نظم	لیس سوخچر	۹۴

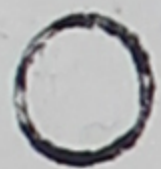

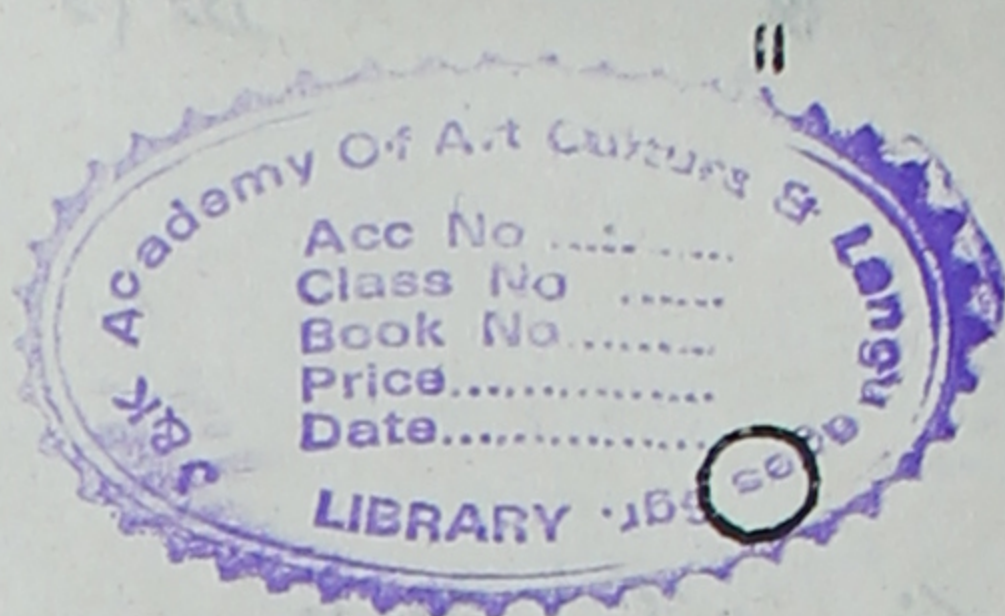
نذرانه

تهنيد نادره ييمه به الله و ته عده و ته به بين خون به جگر
 چا و ته ايوت واته نووس ته ليستد روح و نه ته
 چه مے و ته و ته سوکون بخشان
 ————— کوستور

بہ چیس جموں کشمیر اکادمی سہند
 شکر گزار سیمہ منے یہ کتاب چھاپ کرنی پاتھ
 کیسہ مالی امداد دنگ فاصلہ چھ کورمت
 کوستوہی

از چپ دل دیوانہ کیا تاملتہ و چپتہ
 دور ہتھین پروانہ کیا تاملتہ و چپتہ
 سا قیا ! اکھ دام یو کون کر نظر
 ترے از میخانہ کیا تاملتہ و چپتہ
 دل ریتہ گو اچھ دیتس نیہہ دتہ کیا
 بیوم و ستر پیمانہ کیا تاملتہ و چپتہ
 نٹھ زنگن دامانہ شری گواوش و وٹھم
 حالہ بد نہ وانیہ کیا تاملتہ و چپتہ
 آسمانس کھوٹ او بر گو گاشہ کوٹ
 تمہر تہ کھوٹ نورانہ کیا تاملتہ و چپتہ

دل چھو دل کر سہس تر کتیاہ مگر اے لُج
 پھٹ پیرا وٹل بانہ کتیاہ تامتھ وچھتھ
 کتر وو پدیا متری خیالن پیٹھ خیال
 پیس داری شانہ کتیاہ تامتھ وچھتھ
 از پریشان جانہ ور کوستور گو
 لوکھ کس جانانہ کتیاہ تامتھ وچھتھ

سوچ منتر نیری نہ کیئہ

سوچ
سوچن چھے ژے و مبرن

سوچ
سوچن چھے ژے و انس
سوچ منتر نیری نہ کیئہ

تتھہ بیر گو

تتھہ گو

ژہ کیاہ سوچان چھیکہ

سوئہ واوک چھیکہ ژہ سوچان

بوے گل اوٹ نے نہ زائہ

کینہ ژہ سوچان شالہ مارک

بو نہ ناشیہ چار دھت

ہم سہندس باغس چھلے لچ
 میانی تھر پھوج کونہ از
 تار دیت مت ہر چھ سہندس
 چانہ وز وولیسہ وج
 سوچہ کھے !
 و مہرن چھ سوچین
 سوچ
 سوچین و آلسہ چھے

زندگی ہندی راونے دودھ
 ساتھ راون
 تری گڑھن پیرختہ تہ پیرختہ پین تہ راہ
 سوریاون

دل وچیس منتر
 سید بلکل بے قرار
 لوکھ گیلن
 پامہ دن
 دور ہن
 پتھ ہن پتھ
 ہر د بڑی سیدی ہیار

نیر
 دوختہ تھوڈ
 نزا و سوچن
 سوچہ منتر نیری نہ کیئہ
 سوچہ کھ

تیلہ چچ سوخین تریرتا منتہ
 و مبر سوخین
 سوخچہ مننر نیری نہ کیلنہ

ہے سمسارن رٹ تو حال
 خبر کھو آسو
 انسان انسان گو بد حال
 خبر کھو آسو
 ہے تسن و پچیم اچھ رتہ رانگی
 کن تیتھجن روزگار
 وفی بڑو نہی کنی گئی مار تھ ڈال
 خبر کھو آسو
 رنگ بد لاوان آدم زادے
 گاہے اکھ تے گلے سیاہ

دُفِ پیر وُنی سِیو دِ سُول کِرنال
خبر کئی آسُو

میئے سِیو نیکہ لُش پِچھ ہے یارو
گنبد باجو با یو

پنہ سا گنبد تو بہ ود فی کائہ کال
خبر کئی آسُو
بوے پو شج چھنہ در سِیو پوان کِشہ

موجھ منہ ما آوتاچہ
کھتہ پیٹ کس کیت و ہر تہ زال
خبر کئی آسُو

حسرتہ ماسا ر ورن و شرتہ
ارمان گنبد سوور
ولہ سا نیکہ اسی بدلو چال

خبر کھو آسو
از کلاستوارس تر هر نویت دل

چپس کلاه تام و سواس
هے سمسازن رط نو چال
خبر کھو آسو

ایسترف

بیر گالی ہا نکلی
ٹھس ٹھس گو

بر پیٹھی آلو گو کٹاہ تام
اچھ لخبہ و چھنے کس تام آو
دب دب

دب دب ہر سید لوم

دلہ کفن پر دن لچ سہراے
مے نہ کاتہ کہتہ ج کرنی وڈی
کٹاہ تام سو چین لوگ سوخس
ہتہ کنی بیٹہ کنی تہ مٹس کہتہ

گرا نکلہ داں گو ہس ہتہ پھٹوار
اسہ و نہ مو کہتہ و فی مٹس سپر

عالم بدلیو مت تقصیر
 آدم مار دود آدم زاد
 مثنوی تھے گامبیر آدمی خودے
 زوہ یہ ورتا وان از فن کار
 وسواس ہر گو نیز صہ گیبہ کم
 نمرود دنی دم دنی یارو
 بینہ کاشہ ڈالی برہم دی دی
 فوٹس و نہ زئیے و چھ گور
 و تہ ڈالی بینہ سیکہ شاہن
 واران و نہ چھ گلزار
 ولہ لکھ نیرک باوے حال
 لوٹس تقصیر کر شریہہ ورتا
 زوہ یہ گزہ پانے پیرونی ناو
 آدم بینہ بینہ آدم زاد

اِنْسَانِ پِیْرِ اِنْسَانِ نَاو
 مَشْہِ تِلْہِ سَمَوْتَسِ ہَرْ دَکِ نَاو
 یِلْہِ تَرْ نَہِ مَحْکَمِ رَوَزِ کَہِ پُورِ
 یِلْہِ لَکِہِ نَاوِ کَہِ مِثَاقِی شَارِ
 تَحْوِہِ مِہِ سَمِیْتَسِ سِوِہِ کَوِ سَمَوْتِ
 تِلْہِ بِنَہِ سَمَوْتِ
 دَوْنِ مِلْہِ شَارِ

وہ فی گئی مٹائی واری لگے
پینہ سہنے آشی ٹائی لگے

دادین دہتو کا نر صا وڈن
گوڑ چھے مٹائی واری لگے

وہ نہ نہتہ عتام کتی ارمان
بہ نہ نہتہ کبہ بھی اڈ ماری لگے

کاہنہ کر ناز حق مریم ہو
پینہ سہنے لیس کراری لگے

زردی پھیرم تہہ وون تھم
رنگ سپدے سوہ پاری لگے

جونے گنررم دین کیہو راتھ
اتھ ورتاوس پاری لگے
ٹھک ٹھک ون سا کتھ لوکھ
اتھ چھی برہن تاری لگے

اوش ترووم دوہر لودامن
تمو سپنر حرکتر پاری لگے

کوستوروم سیمپیکو و ہی
کپ کپ و قشس کھاری لگے

راون تھیول

میانی ارمان
پوشش آدلی
پینے پتھر
لگی ماند
لاکھ ماند
وونی ز صو کیلکھ وائس
اڈھیلی راوی زن

است که کھنچه سوون چیم داغ مہ سن
لاکس زن منتر باک مہ سن

دلہ جی دیراے اندر بیٹلہ وائے
بیلہ کش ساز سن راگ مہ سن

بھی بیٹوت بیٹے نشن ویر - خبر
دادر سن ماچیم لاگ مہ سن

ازمان دو تہ لیتہ اڈوڑی گئے
مارس سپیم ماگ مہ سن

شالیش کری تو دیت کینہ ڈول
نتہ پیر ہے واراک مہ سن

ان زانی پالنس کورم رصل
گاتیاہ سیدم تراک مدسن

ولہ لکھا آتہ کو تریشا ہی
زیبے کتی ہو گھر مٹی ناگ مدسن

گاتیاہ گئیو گئیو رصلہ راوان
دینچ دھرچ راگ مدسن

ہم کو استوارن ہیوت اوپون
ہم ہیوت پوت مٹن باگ مدسن

مارے

مارے

دک چھ لکھ پونی سیش وھیس منتر

شامہ زھنگہ رین

نیہہ گھٹس

کائی وے صبحن

سنگر مالن سلی

تاپو تھر سس

لوہہ شیدھجارس اندر

بور لکھ ون ہیو

تہ دھینچ بڈ پریشانی چھ مارے

مائے
 پشک و لیور
 کمر آچھو وچ
 نالہ کمر رٹ
 زان ہش سپریمہ ما
 زانہ سے لیس چانی مائے

شراب چیمہ ہاگتئل شے پھیر طمٹہ
 شراب وانگ منے پیالہ ساقے
 چچہ جان ون کھو وونے شے تھاون
 بیمار اند کُن مہ لالہ ساقے
 خطا چچہ چشمن دین کھنیم ووتہ
 سزاتہ میو لیس ووتہ داکھ سیکو
 مے خوانہ جگر تہ دام چووم
 وچھیس اندر سچتہ بیہ ساقے
 متا و نو تو چچہ بانبر یومنت
 مے دل وچھیس مشرق کرے

چھ وکینہ ونہ وان دیکھ سہن پتھ
 مے تراوی تن پتھ حالہ ساء
 مہ کر مے ستھن مے پان تھو کت
 زمانہ کوتاہ کڈر بنو کت
 پتھ پتھر پاؤن تہ مائڈ لئس گل
 کڈران انسان چھ چالہ ساء
 ڈنہ تھ وچیس پیو مے خون سوورے
 اچین سو تیو کت چھ کاشن لکل
 سہ روڈ کا تیاہ کران وادے
 پتھن دتھ دول تہ کالہ ساء
 چھ چون مقصد بے با پیراؤن
 کو ریم خطا کتھ مے دام مو
 اوے چھ کو ستور تھ لان ون کت
 دیوان کا تیاہ چھ نالہ ساء
 ○

رنگ

کچھ کہہ رنگ کہتے
 رنگن
 دنی ستر ستر چین
 لیدرس
 وہ بلس
 جافری رنگ ہے
 رنگ بدلا وکچھ
 گر منتر
 تر ہے ہے
 بدلے بدلے
 رنگ کہتے دیا وکچھ

و لښک
 حاران هیو ژر ته سپد که
 از کل کچه کچه
 رنگ پرېز ناو که

منہ چیم یہ عالم مایہ اعتبار کر من
لو سن تر صرہ کر کھتہ ہیو وہ فی داغواک من
ترھوٹ چھے نظر ترے بلکل عالم چھوٹو عالم
پینہ یار مایہ ہوت وہ فی تاپا پدا کر من
لوک منتر چھوٹو کھتہ منہ منتر ماراوس
ترتہ بن مئے ہیو منٹے مار سوا اما کر من
داما چھوٹو چوں اما پوز ترھ ترھ چھوٹو باکر راکر
پینہ لشیہ ر ترھو من دل بے قرار کر من
پر کل کرے ترے کھو تام دبراے ہر مئے سیم

پیہ ستوری یار چکرک و مہر لولہ ناکر کرم
 وقتن چہ ترا س کھنومت نورک بدن نس کتیاہ
 شریہ تس چہ باگہ آمت پیہ بیقرار کرم
 زہتہ دختہ ز یاد پاؤن آؤن زئے مازہ نس چہ
 بیچہ حالہ ما بے پشہ و مہر شریہ انتظار کرم
 مستی اندر چہ از تام کہ مشوقہ لولی لولان
 پیہ زالہ سب ز کوستور و مہر جانہ وار کرم

زُرف

زو
 رہ نیو مت پاتھ پلو
 دج لاجس تر وپ نیرتہ او
 رنگہ گوتہ دیت مس
 زال بنیا و
 روف کر نس مار و دس وار
 روف کر
 بے چارہ
 بہتہ بیکار۔

زہ گٹھن سہنس پتہ دل گو بے قرار
 ساقیا! اکھ دام میٹہ ہمہ دلیہ نار
 کتہ مٹس دارن برن ہپدی گئے کتن
 سوشتہ وادو ترصل مئے گری مٹم بے شمار
 ییلہ دیکس مٹاؤن گھنٹہ وردار پرکھ
 نزالہ اوش تر ووم مگر بے اختیار
 بلبلا پچ پچ کران چکھ کیا گزھی
 گزھ۔ مئے لیش و نہ چھے نہ آمدت لو بہار
 وادہ شرمہ تراولیس زن دؤل دہنتہ
 چون پو ہوت دل کر لیس کیا انتطار

لاکھ دواپ نام میون موند پھول جھکے متیو
از بہتہ دلبر جہ رؤشہ پرخسار

میون دل میونے قلم میانی میال
بس یوتے سراپہ چیم کر ہس نثار
سوئے واو گڑھ تہ پھولہ راون چین
میون دل ییشہ پڑھ تہ وچہ ہے زیار

کم غزل کہہ شوہہ و فی پریہ و فی غزل
لکھ کو استورن دپان چس میار

وق

وق
 مکتوبہ آمیت زن آوئل من
 ستر نہ پیرس نش گند کم گاس
 کپتہ دمہ تر و پ
 کپتہ دمہ واطھ
 اکھ کپہ رس
 اند وند وچھتو
 دجہ تر لا کتہ
 داغے داغ

خون گو ارزان آلبس باو لوگ
بخت پھر تھو وکھ ز مانس کتیاہ کرو

بارہ ما وڈی منس پنی شیعہ کتیاہ دوپن
غرضہ موت اکھ اکھ چھ پانسن کتیاہ کرو

نارہیو تکت چھن تر واپاسے دزان
کتیہ شہل تکت لامکا لنس کتیاہ کرو

من چھ اوئل شیشہ لودھٹ شیشہ دار

وامٹہ دتہ ون شپتہ خالٹس کتیاہ کرو

ساقیا بچہ ہو رکن پھیرتہ تھو وقتہ نہ
ترھور مچہ برو نہ کتہ، خالی بالٹس کتیاہ کرو

از چہ بیکل زندگی چا پونی گومناہ
شعبہ دیمہ ہا آستالٹس کتیاہ کرو

ترھالے پینہ نی کھوڑ ناوان صبح و شام
شوقہ چالٹس آن بالٹس کتیاہ کرو

بچہ ز مینٹس پیٹھ چہ آدم شراکھ ہیچہ
ونٹہ چالٹس آستمالٹس کتیاہ کرو

واہی کو ستورس چھپا سو کہ اکہ بُر نرا
پوش پتر ناوتھ جہا نش کپاہ کرو

قودرتن دیت مت چھ کو ستورس منزل
دو کہ ید لگہ کار وانش کپاہ کرو

پھیٹور

ہمیں بڑن وون
 از چھ سپن وول کیا تانہتہ وچھو
 کیتو تارکھ پیئے وستیہ
 آسمان خالی ہو سپن
 کالہ اڈبرن نال وول
 ڈوکتھ !
 اپ وئیوکتھ بھول چھ کیتھ
 پوشہ پترن چاکھ کو
 بے واپہ باعشس گو شرار
 از چھ کیا تانہتہ وچھن

دو ہلہ گاشٹس گولٹ سید
 راتہ کیر لو ہول مل
 جانہ ورنے دل سید

خوف!

ما پتہ!

و حشقا! زن دل توان
 ہے ہنہ کیاہ گئے کریمہ ہش؟
 نہ نہ و نو و کھ کس سہاگ؟
 کس و چپس گو دودر ہتہ؟
 کس چھ پزاران گو بر مول؟
 پیر کتہ ہشہ نار لوگ؟
 میئے و نیو مے
 از چھ و میشن حالہ بد

از چہ نوں سوورے تہ نظرن تل پوان
 از شر واپسے چہ انسان شر اکھ ہیجہ
 شورک لہند ونگ نار ہیجہ
 خونر مینہ تلوار ہیجہ
 لوس تہ پیرس زونگ دیوان
 کتہ خیالیں مشرچہ وحتیو
 از بیر آدم
 سوچہ ناو و فی
 بدلیہ ناسوچین کوہ یا مٹو

کُنہ کنی پیہ ناسو نشتن واد
دبیر ہنس فریبہ ہے دل شہلاو

رُت رُت و نہ پون و نومی نا
زائہ نواز تمام تمستاد دڑاو

نم لگہ ہے بوٹھ شہر میں
وج ولیمین پھٹہ ماتا و

وقت کی موکل نئی دڑاوتی
کیاہ و نہ مو ہینو کس کر گراو

وقتس گزیدہ ڈار و فی زلیس کیاہ
از لے کھر تس ہینہ سس آو

دل ڈخیر موزیا تہہ کئی زانہ
یہ زان را ویکہ کہنے گا و

آپہ وں مو کہ چھپس پروین نش
ڈیکہ دیوہ کھا لیتہ میٹے نش آو

پننس دستارس کر کھٹ
وق ڈول از چھپہ نرس باد

ژلہ ہا سیمہ و فی یہ نشہ و
گشہ کوٹ آئہ و نشہ مو کلشیاو

نیچه و قش محبوی کم کم گل
کیچیه تر سدرس چیمیش ناو

وولکجه کوستور واپس ون
انسانس دو حکمت ییته باو

“ ۹ ”

یاد
یاد ن سُنْد و قِیت کو
سوسپه نهو

دل
و حیس منز با نیه رلو
فلو آے کو

گل
هَر کت بهو
واو شصه طیش آیه تس
نار هتو کت بو نه ییمو شیه جارت

واسے چھواریں
 ترھو کھنکھ آہ دار
 آہشارن پان ہیوت مارن پر کٹیاہ
 گتہریم آہین ہرور زاکان
 وئی دیان
 دیمہ ہا بہ آہیں جیفو کئی

شہین گول کوہ بہ تالہ
 درامتر شاٹھ نئی
 خوان ہو کہ انساہ سشد
 اچھ گاش نیلہو
 کوٹھنی سو شہتر
 واپی کڈ سن واش ہشو
 برہ نہ کئی پکھ

ووه دی مگر نین کو تته
 کس لشن ؟
 کس شو پتر هیکه ؟
 لول برش کس تیار ؟

بلیلی لوک سوزا وای
باشیر دل گو کر کاشنه پای

او بر کی آتہ گٹو وولتم نال
مے نش پتہ شرج میانی رھا

ساقے پھری پھری گو کہ جام
نہہ حیم چیم ہا کر لگراے

پوشش پوشش گئیہ لنتہ موند
وہ لہ لکچہ آتہ وہ تہ کیا ہتام نیایے

کاؤن دگ دژ خصلتہ حبیس
پیشس مشکلی تو پویشن پائے

اچھ دیت نیہہ دودل ولہو رلو
واؤن دژ سیلہ زلفن گزائے

یہیہ چھینہ محرم کنہ کتہہ کاہنہ
تہہ کس کس دیہ پتہ نئے دا

وچھ کتہہ ہاوسہ پراں دل
کا شاہ آتھ گئے ہر دبرائے

وج سیلہ تر آؤن ولہو ہائز
کمرن منہ زچھا موکلن پائے

اچھ لوہرا وچہ زونم چھے
ہتہ پھر نچ ہیش کیا ہتام رائے

عالمه آب

عالم عالم
 عالمه آب
 کینه کینه کینه ناله کینه نظر تمل
 تملود تملود تملود تملود
 پود پود پود پود
 ووش ووش ووش ووش
 لولس کر کر
 مپ مپ مپ مپ
 شصه شصه شصه شصه
 شک شک شک شک
 مینر مینر مینر مینر
 کتیه کر

عالم
 عالمه آب
 با نزن رنجه چله ماه بر و نه کن
 چرت باور نس
 دامه دیت نس
 کوتاه تر و ون دیر گله کار
 دل بر و مه روون
 اچجه تکیه لاوین
 مستی منتر
 سوزس چرت سس منتر
 با نزن
 سوز چ لهر اتر آو
 آلبس لون کن دیر شو لو گمت
 کوت سا!
 کوکن لکه وونی ناو

تیکه سامن رکھ
 ہوکن
 لوکھ چھ شایید
 جاناور چھی ہتہ وچھ لان
 اتہ ماآسی لوکھ ہتہ شایید
 لوکھ ہتہ کھسہ ما
 ووش ہتہ ترا وکھ
 کاڈا کڈ ما
 پود ہتہ کھو ما
 میٹر منتر کھو ما دلہ دیکھ پان
 اوڈ لوکھ سوورے
 عالم سوورے
 عالمہ آب

واو رنگا ہش یا منہ تراون
 زلفن لُج کھٹھرا لے
 پتہ دلہ لولہ آہی کر مس
 دلہ ہری نے آ لے

میلہ میلہ یا عس گل پھولہ
 سو شمس مشکا ہیمہ برہ لوار
 ترہ ترہی تراو کھ ید گل
 وننم چکھنا بے پیر واسے

مطلب نہ تے زہور تہ نہ کئی
 بیستہ شہرتی لوگ تہ بیوت
 او منو کہ حاصل چھتہ کھیتہ سیدان
 بلو وچہ وہ تہ لان نیا سے ۶

لاوتہ پیکہ و نہ منہ نزل زینکھ
 کتن زون و ن کتہ کئی
 ولہ نیکہ میے سستی اکتہ واساکر
 لوچ کر دیکھا لالے ۶

چانن زونہ پیر نے بولے چھپنے
 تا فوج کتہ بر و مہ رو تہ پان
 شریہہ ورتا و کہ او حصن ساری
 ژبے سستی تھا و ن ماسے ۶

جاہنے گو چھکھ بر قس تلو تہے
 پتہ ہن لایان سناس
 مئے تر دل تھا یو ویرو تہہ کتہ
 تہیے نش کر حتم تہہ لکھو اسے

تیلہ تیلہ آسے دل پتہ تہہ کتہ
 تیلہ تیلہ ہو تہہ حتم دور
 وون کتہ واکس وون وان روڑ کتہ
 حیم سا تہہ تہہ مائے

ما کو ستور و مشرل زینت
 وچہ کتہ مانگہ کتہ کتہ
 کتہ کتہ کتہ و تہہ زینت
 کتہ چھا بیہنس جاسے

ماوس

جج
 نیکه کنته چکچه لاگان
 کس ییه
 کس کس
 کر کتیه یوت پخت
 ییه کتیه لار لیس
 پهر که ون دل چیم
 به به صحر او سس
 گل زن پھو لمت
 کن گل
 سیکه لیس
 پتره کس

کس
 سگه و س
 رزده رست
 پھولون تھاو س
 کس حھے حاصتھ
 وونی آکاشی
 ید پور و دا
 گڑھ لست مائی
 دز و نی پالنس
 شہجارا شیو
 نیک کس
 کس پیہ
 انداوت سیکلس
 آتھ صحر اوس
 کس پیہ

لاریس کنیاه اوست وایتخت

وچیه با !

وقتس

رنگ بد کثومت

پینه تیره بد لکه

نور رنگ پراوکه

پنج پنج لاکته

پنجل آکته

شتر پینه ورتا وکه

تخت کنیاه حایل

وقتس

منے تے گئے پرواران دودھے رائے رائے
و نستم چھا کئے سو کلن با کھ

یا کثرہ تھاؤن دور اپکان
مردم راوان نئے او قاسم

شود من مقو و کھ ما از تام
وز وز ما و کھ پنے نی ذاکھ

کائنیکہ مستس و حجه کس خم
دل ییلہ بانیر لوگ ہر ساعہ

ترے تہ مارو دے پالنس تام
منے تہ گئے تو کی کتھ اسبا تھ

نولہ کچھ میا لیس سہنس سہی
دل چیم بانہر دین کتھورا تھ

سو کلن پایا چھا ان گل ۶
کس کتھ شلر چ کس وہ ما تھ

ہر دس زردی رویش بھیر
دو پہنس سو ہناری کپڑے ذاتھ

تو یہ از عالم ولہ نئے آو
کس جھکھ ترھار ان کس گوہ ما تھ

باکو ستور و کر تا گویش
کم کم سیدیه نوری واقعه

تھیلے

لاری کیاہ تریئے قلمس متچہ دتہ
 بھٹہ تہرا وکھ
 داریتہ دتہ
 ون ؟

بہ تہ ماترا وے
 لیکن
 ارمان و پھرہ نئی
 جگر کی ماوس
 لو تہ لو تہ باونی
 لوکی آلو

شریہ ورتاؤن
 ریمہ ریمہ رگہ جن تارن واین

ترکه سان حق دکه
گل میانی موزکه
او نجن سوت گزده

نر گزده
باه ترکه

نمپه وے
رختہ پختہ

گو کتیاہ

دل چیم بوڑ دل

زبو چیم ونه وان

ماوس و شره نیتہ به نر او تھو

اندی اندی نال ولن سمسارس

دل پھولہ راون

شپ پختا وکھ

میونے سوورے عالم روز تھ
 میانی پاتھت ارمان لکھون

سپہون

منہ چکھ

ون کتہ تر صار کم

بیہہ نیچ حیا

ساری ونہ نے

کھپ لیا، کھپ لیا

اڑ کوٹ بھتہ دھ

واپگر این منتر چھ سپدان
دل پریشان روز و شب

بیم زمانہ کی وہی و چھتہ
آدم چھ راوان روز و شب

زندگی لوگ سوچ وہ پد ہے
از خیالین پیٹھ خیال

خاتمہ گئے اڈ ماری گئے وہی
رؤدی نالان روز و شب

سٹر کر ہم از تمام پر آرتھ
حاصل ما آ و کیٹھہ

وَقْ پِن روم نہ پر کھم
 عمد و پیمان روز و شب
 وائے میاں نے ساوچی سہند
 نیٹو کھ تھ یے مانے بدل

میون دل مازا نہ نہ پر کھو کھ
 چھ نالات روز و شب
 سوئے سہ و اوس پر تھم تے
 شامہ ز صاین و فی و تم
 چانہ با پتہ گوئے مشرف

دینہ اپکان روز و شب
 ساوچیا پھری چاوداما
 غم غلط سپدن ذرا
 جو پکو مھیکہ بیہر تھمے
 چا و ناوان روز و شب

چون یں کیشترن گرین چیم
 دل نخوان کشته شادمان
 چون پوت پتون چیم دلس
 منتری باغبه راوان روز شب
 ساد دل پزاران وادس
 لیسنه مقوومه داکار
 کتھ چھین کوستور پوله
 دوله ناوان روز شب

سورے مؤکھ

واہ طغانا
 گنی اہ راون
 لیش گے وٹھو وٹھو
 کوہ وٹھو چیلہ چیلہ
 درے باوہ پھوت پھور کن دورن
 کھی پھیری مو لو
 دنی یاہ ترہ ہرہ
 دل میون محکم
 ترہ ہرن کتھ کیت

(۵)

افو خندایاہ
 پانترادر وٹھو

وٽ ڳيڙ سري انڙ
 آڀي آڀي
 ترو شوئي طرفن
 ويٺو سھل بابا
 لڙ ڳيڙ پير
 مڱي ڳوٺ مھڙ وٺي
 چھوڪر لڙ - ڪاٺياھ
 وارن سڀي
 آسپ وٺن سوڪھ ڇڻم
 به نڙ مالڙ زئوس

خشم ڇڻ چڻ چڻ
 کن تڪي ريتو

وٹھ ہی تراپان
کیا ہ تمام کمر تمام شاید وٹھ

تیزی باسان
ونہ ماکتہ کا ہنہ
نٹھ ہش لچہ
پانس تھر تھر
تڑ ہرن ہیو لوگمت

دل چھم لرزان
کیا ہ بنہ کیا ہ کہ

سورے موٹھ از

وہ ٹکس ناگس لُج بُہِ راے
 ڈوٹگل پتھڑی مئے نہ کا نہ راے
 غمہ وز چھاکیتہ پالنس تام
 بلی کتہ پیٹھ چھے تلمت نیایے
 شیشہ چھے آویل حبسہ سان تل
 بلی کھٹہ متہ رتہ اکتہ کا نہ گراے
 وہ فی کیاہ حاصل سپدے دن
 چتہ چھیکہ پالنس مئے گکراے
 ہتہ باکیاہ چھو بلی گاران
 تو بہ کتر چھپہ کا نہہ ییتہ نس جاے

ترے تہہ ماکینہ چھ عالم یاد
کاتیاہ مودی یے تہہ کاتیاہ زارے

صبح کہ شبنم دل شہلا
نتہ کھتہ کیت یشرہ چونے آے

واہ سوڈر دس منہ صبحہ ہن
وچھ کوستور پی گہونچ ترے

شهرسود

دِ پان ساری پزیر باون چھ مُشکل
 پهلِیس وُجھِ مَن
 زبان گریز لیس قلم تتر
 تہ قہرِ نپز لیس قلم بلکل
 گلین مورن
 شکم سپاہِ لیس کرن چاکھ
 نگر !
 دل !
 خونہ بُرڈر یختہ
 دلپس بارو
 پزیر باوہس

تہ روح
 سہ ابدی روح
 سہ لافانی
 بڑ ہو در روح
 پڑ باد لیس
 امر روز تھ
 تہ پڑ تھ کا نہہ یاد نیلہ تھا و لیس
 سہ مامر زانہہ
 سہ روز لیس تا ابد ز ندے
 قیامت تمام
 مران لیس
 سہ
 فقط
 طالع لم یزید

مئے تہ گو و ہی ارماتن سوڈر
وقتق او نمٹ چھن کیٹھ گیتور

تھوسا بایا تھو وونی کتھ
یہ چھ سمسارک لوڈو ستور

نظرن چاہنی کیٹھ تاتھپر
دل گو لوئس کن مجبور

کپ کیاہ کس روڈ پالنس تام
تیلہ سیلہ وچھ کاہنہ اچھ مخمور
وقتسکی ترالم کاتیاہ غم
پتہ پتہ دراسے ہیو تھم روڈ

کتہ کوست و اتان سوچن مینون
دل کوڑ وقتن کیتھ رنجور

وچھ سا گپونے دیہ ماتار
حسہ رکھ سدرس نم تے کھور

پکھنا باغنس مشر ساتھا
ولہ لکچہ پوشتن تیکہ مہو ولور

ولہ وچھ سہج از دہراے
وقتچہ گپہ کورمت نامور

گڑھ گڑھ واو و دس آلو
لچہ ماروزیم ون کوستور

تَرْجَمَہ

کُنہ کُنہ ساقی
 بیلہ زن دل میون
 گو فلوا
 سام ہیرا سیم
 ہینو ترون طرفین
 مندرن
 گر جن
 استان
 کُنہ ماگڑو زانہ
 گیشگرارے ہش
 پھپس پھپس ہینو کیٹہ

گئی تھی کتنی کامیابی
 اچھے ناطا کا شہ
 لودج
 پیر پیر
 خاتمہ ہمس گورنر
 ہے صبر و انصاف
 لودج مسیحا
 رب العالم
 ساری روزن
 خوش یکہ و پتہ وونی
 سائنس پتہ آسن
 بارہی توئے
 نسا لولک
 کینہ گزشتہ روزنی

دل فلوا رُود
 فلوا گز صحن
 آدم زادن
 چچا کا شہر پرواہ
 مئے تہ خار پالش
 سو چچان یوتے
 کرتل کہتے تہ
 کھش کر مہش
 تہ طہ مل چیرن
 زنگہ ٹکہ راوس
 سورے دنی یاه
 یاد او یاوس
 مئے تہ گز صحن

واپہ گولہ اکھ
 دودہ گنچہ نیرن
 اسہ کسپاہ
 مری تن دنی یاه
 شصل گنچہ تن یا
 گری تن کائشما
 اسہ کسپاہ سا

ہے !

وہی کستہ شصارن

آدن دل وونی
 دل چیم فلوا
 کنہ و تہ لب تن
 وچہ پشہ رتہ چیم

اُمّتِ شَرِیّہ میں
کلمہ و حقّ حقّ میں

ماہ روحو پرنہ لاوی تون وارانہ میون
کیاہ کرکھ ویشٹھ پرتھ افسانہ میون

ساقیا تھو وختس بہ ہر وق تزلشہ موت
کار سورتھ ژھور تھو وختہ پیمانہ میون

از منہ کھورے بوش خلس چھے تھزر
میانہ روس ماکا نہ ونی جانانہ میون

واہی گل پھول باغ بہتہ زانہ چھاوہ
مشریپے ارمان دل سپد وارانہ میون

دوختی مگر بھری زن خیال پیچ خیال
ہا پس سن گو سوت و چھتہ پیمانہ مٹون

مشر کریم از تمام کا تراہ رو ووق
زینہ گانی ہند سہ ووق در دانیہ مٹون

تا پر کن ہند زول کیناہ کر شامہ نس
ید نہ نے کور حق دو ہلہ دل و آراہ مٹون

جانبہ و امرت مشر چیم کو ستون آپ پوت
افولحی تمی ستر دے کران ہستایہ مٹون

شکاس

یجرس سووت گو ویدن گاشش
 لو که چانرس دوه درام ووری ووری
 بیت سآمتی وری تو کاشته کشته
 ننتی چپا پالسی مئے تہ کم گدی

سوئته واو و دار موم زیر زیر
 از گلون پینر مشک تا صمت بار حیم
 ناو سدرس منرا اگر زن و ولہ وج
 کور کن قریم مئے مشکل تار حیم

یہ کس بھور گلین باغہ کین جانہ وارن
منے گو سور پنے بن حیا لک امارن

کرتھ ستود نظر دل خبر کتیا تر تر لو
یہ کیاہ چھے اثر و نتہ چا بن اشار

میں ترالم ہندی ماگ کتھ کشت و نسام
مگر از تہ شیتھلسو ما دل بہارن

بے پترہ واو تر وون زلف حقو سنیا لہ
خبر بہتہ کھٹن کاتہ بن ماہ پارن

بہ سئلہ تیر می یاد پیوسے مبارکھ
لیوہے گوانجیہ سٹون سامن امان

چھ وقتن کھیتو مت ترا س ولولو گمں پھنور
منے چھم تو تہ دل زولمت لولہ تارن

اوے ناد لویے منے کو ستور چانی
موڈر مپھٹھ لے چھے تماہ جاپہ وارن

دسپدار

چون یں
 سو شگ ہوا
 دل سپد کیا شادمان
 چون یں
 زن نیمبر زل - آہ
 سو شچ

ماے بہتہ
 لولہ مست کھا سین بہتہ
 دلبرس کیت جام بہتہ

چون یں
 پو شچ چھ مستی

بوی گل
باغک بهار

چون مین
زن ساز مستی هشد چه وایان

ون
تو وگره نین سشد گمبون
لوله وژده زن باله پیچو کول
یاونس ماران ترصوه

چون مین

دیه آتش بگهچ
از ترصوه کنیوت دل وثمان
آکھ جانے گوته آکھ
شره هتته سانشیت روزنار و فرقرار
شپنه کھوتنه پز وون

شیشہ آؤٹل
دل و تھپس مشن
روز ناستود صاف وونی
لولہ با پتہ بے قرار

گو بہ گھ
پتہ کن
مشن گوڑھ

چانہ پینہ
چانہ کھوتے
چانہ ستر

گپ زو له یاون کورنم یارن
هر دن واو زن لوگ گلزارن

تیل بکړ دل ییل سوزا وانکې
رڼه رڼه حبس حقو رگه چن مارن

دل پر کشته ما زانړه کڼه حقو وخته
ما صل کتیا هچې زارن پارت

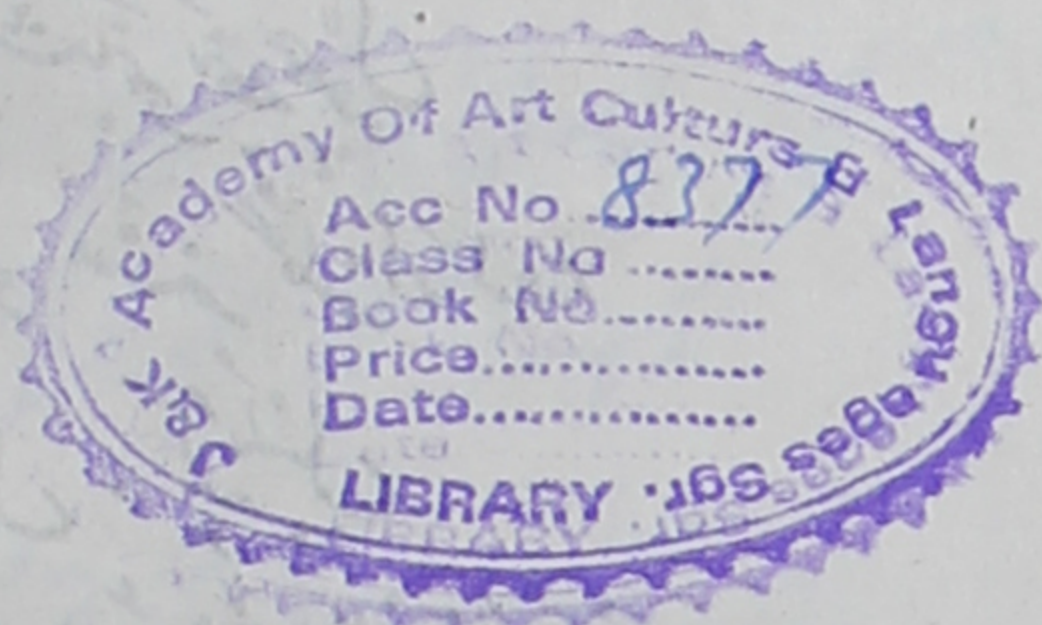
د تېر وچه وچه از تام اچې لوسم
نېک تمبېر لاس جو دو گارن

مکرلو مکرلو چو تهر مینه تھی
 مینه کور پیر بهینر پر بهیز گارن
 مامته بلبله آگالی پوشش
 موت کو گوشت دل چکھ مارن
 گل پھولی لکڑی آکھ شبنم نندھ چول
 دلیر او دراد مشر گلزارن
 کیمہ کاٹلی، کیمہ گل، کیمہ لیل
 گیاه و پتھر رختہ رختی میشر ایمبارن
 غرضک موت عالم کو ستویر
 پتھر کیمہ، کیمہ سندر دل سندر

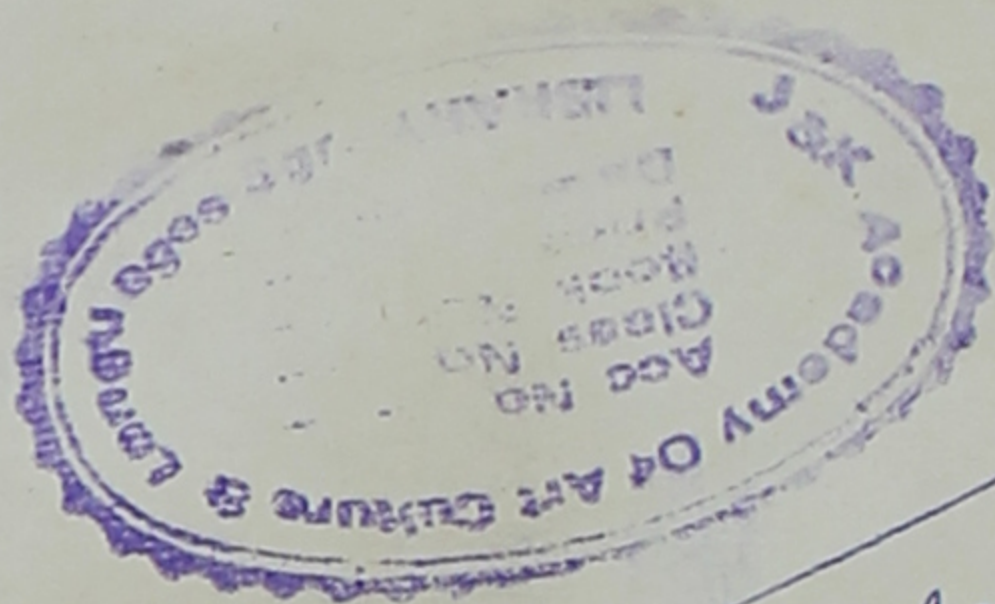

لیس سوچیر تہ سوچتہ تراو قدم
سے بڑا و تہ زہنتہ تھاو قدم
لیس روز حدس منتر حدچ خوشی
حدو ڈول تہ تٹی نس راو قدم

کاتب :- پرشوی ناتھ کول (مسائل)

Culture Academy

کتاب میلنگ پتہ

روگناتہ کوستور

بیٹ پور سولپور
کشمیر

